

क्रान्तायाम् अमरः । तस्याः सर्वत्र तित्तत्वात् तथात्वम्
तित्तगुञ्जा स्त्री गुञ्जेव तित्ता राजदन्ता० । करञ्जे हारा०
तित्तघृत न० सुश्रुतोक्ते घृतभेदे तत्पाकविधित्वोक्तो यथा

“तिफलापटोलपिचुमर्द्दांटरूपककटुरोहिणीडुरालभावाय
माण्यपर्पटकाञ्चैतेषां द्विपलिकान् भागान् जलद्रोणे
प्रक्षिप्य पादावशेषं कषायसादाय कल्कपेध्याणीमानि
भेषजान्यङ्गपलिकानि त्वायासाणासुस्तेन्द्रियवचन्दनकि-
राततित्तानि पिप्पल्यञ्चैतानि घृतप्रस्ये समावाय
धिपचेदेततित्तकं नाम सर्पिः कुष्ठविषमञ्जरगुल्मार्शो-
ग्रहणीदोषप्रोफपाण्डु रोगविसर्पपाण्डुशमनं चेति ।

“तत्रहात् तत्रहाञ्चाप्यपतर्पणान्ते प्रातस्तयोस्तित्त-
घृतं प्रशस्तम्” सुश्रु० । तित्तसर्पिरादयोऽप्यत्र न० ।

तित्ततण्डुला स्त्री तित्तसण्डुलोऽन्नःशस्यं यस्याः । पिप्प-
ल्यग्राम् राजनि० ।

तित्ततुण्डी स्त्री कर्म० । कटुतुम्बीलतायां राजनि० ।
तित्ततुम्बी स्त्री कर्म० । कटुतुम्बग्राम् (तित्तलाल) रत्नमा० ।
तित्तदुग्धा स्त्री तित्तं दुग्धं निर्यासो यस्याः । शौरिण्याम्,
राजनि० । स्वर्यञ्चोर्थांम् जटा० ।

तित्तधातु पु० कर्म० । पिप्पे धातौ राजनि० ।
तित्तपत्र पु० तित्तं पत्रमस्य । (काकरोल) शकौटके । शतित्त-
पत्रके वृक्षमात्रे त्रि० कर्म० । शतित्तो पत्रे न० ।

तित्तपर्वन् स्त्री तित्तं पर्वं ग्रन्थिर्यस्याः । श्रान्थिदूर्वायाम्
जटा० । रहिलभोर्थां शृङ्खलायां ४यष्टिमधुलतायाञ्च मेदि० ।

तित्तपुष्पा स्त्री तित्तानि पुष्पाण्यस्याः । (आकनादी) शपाठा-
याम् राजनि० । शतित्तपुष्पके वृक्षमात्रे त्रि० । कर्म० ।
शतित्तो पुष्पे न० ।

तित्तफल पु० तित्तानि फलानि अस्य । शकतकवृक्षे (निर्भात्य)
राजनि० । श्ववतित्तायां शब्दार्थचि० शतित्तफलके वृक्ष-
मात्रे त्रि० । ४ वार्त्ताक्यां पूषड्भुजायाञ्च स्त्री टाप्
राजनि० । कर्म० । शतित्तो फले न० ।

तित्तभद्रक पु० भद्रं करोति णिच्-एवुल् तित्तोऽपि भद्रकः
कर्म० । पटोले शब्दच० ।

तित्तमरिच पु० तित्तः मरिच इव । कतकवृक्षे राजनि० ।
तित्तयवा स्त्री तित्तः यव इन्द्रियवरसोऽप्यत्र अच् ।
शङ्खिन्यां पारस्करवृत्तग्राम् ।

तित्तरोहिणी स्त्री तित्ता सती रोहित रुह-णिनि कर्म० ।
कटुकायाम् (कटुकी) स्वार्थे क वृक्षः । तित्तरोहिणिका ।
तत्कार्थे राजनि० ।

तित्तवल्ली स्त्री कर्म० । शूर्वालतायाम् रत्नमा० । शतित्तो
लतामात्रे च ।

तित्तबीजा स्त्री तित्तानि बीजानि यस्याः । शकटुतुम्बग्राम्
राजनि० । शतित्तबीजके वृक्षमात्रे त्रि० । कर्म० ।
शतित्तो बीजे न० ।

तित्तशाक पु० तित्तः शाकोऽस्य । श्वरुणद्रुमे, श्वदिरवृक्षे
श्वलसुन्दरवृक्षे च मेदि० । कर्म० । शतित्तो शाके न० ।

तित्तसार पु० तित्तः सारो निर्यासोऽस्य । श्वदिर रत्नमा० ।
शदीर्घरोहिणवृक्षे न० रत्नमा० । शतित्तसारके वृक्षमात्रे
त्रि० । कर्म० । शतित्तो सारे अस्ती ।

तित्ता स्त्री तित्तो रसोऽस्यस्य अच् । शकटुरोहिण्यां मेदि०
शपाठयां रत्नमा० श्ववतित्तालतायां ४षड्भुजायां
राजनि० पूषड्कन्यां भावग्र० ।

तित्ताख्या स्त्री तित्तोति आख्या यस्याः । कटुतुम्ब्रां
राजनि० तित्ताङ्घ्रियेत्वत् । [याम् राजनि० ।

तित्ताङ्गा स्त्री तित्तमङ्गमस्यस्य अच् । पातालगरुडोलता-
तित्तिका स्त्री तित्ता स्वार्थे संज्ञायां वाक वृक्षे अत इत्वम् ।
कटुतुम्बग्राम् शब्दार्थचि० ।

तिग हिंसायाम् आस्कन्दे च भ्वा० पर० सक० सेट् । तिग्नोति
अतेगोव् । तिगेग । “अग्निं जंभैस्तिगितैरत्ति” ऋ०
१।१४३।५ । “तिगितैर्निशितैः” भा० ।

तिग्म न० तिज-सक् जस्य गः । शतीत्ये स्वार्थे शतवृत्ति त्रि०
अमरः । श्वज्जे निघण्टुः । “तिग्मवीर्यं विषाहोते
दन्दशूका मङ्गावलाः” भा० आ० २० अ० ।

तिग्मकर पु० तिग्मः करः किरणो राजग्रामो वाऽस्य ।
शस्त्र्ये त्रिका० । श्वपरराजग्रामाङ्गके ऋषे च । कर्म० ।
शतित्तो करे पु० ।

तिग्मदीधिति पु० तिग्मा दीधितिरस्य । तिग्मांशौ श्च्ये ।
तिग्ममन्यु त्रि० तिग्मो मन्युरस्य । श्वपक्रोधके । शशिवे
पु० “अहसरो नक्तचरस्तिग्ममन्युः सुवर्चसः” भा०
अनु० १७ अ० ।

तिग्मरश्मि पु० तिग्मारश्मयोऽस्य । श्च्ये । श्वररश्मिके
त्रि० । कर्म० । श्वरे रश्मौ पु० ।

तिग्मांशु पु० तिग्मा अंशवो यस्य । श्च्ये जटाधरः
“तिग्मांशुरस्तगतः” जयदेव० । “तिग्मांशुरश्मिच्छ रि-
तान्यदूरात्” भट्टिः । श्वरकिरणके त्रि० । कर्म० ।
श्वरे किरण्ये पु० । [तिघे ।

तिघ घातने ऋ० पर० सक० सेट् । तिघ्नोति अतेघोव् ।